

Bijeenkomst Jonge Atlantici over de 3D-benadering in Afghanistan

Op 5 november jl. organiseerde Jonge Atlantici, in samenwerking met de Eduardo Frei Stichting en het CDJA Amsterdam, een lezing over de veel besproken en geprezen 3D-benadering in Afghanistan. Gedurende de avond werd in het bijzonder stilgestaan bij de verhouding tussen veiligheid en ontwikkeling en werd ingegaan op de vraag in hoeverre de Nederlandse aanpak in de provincie Uruzgan succesvol is. In dit verband werd tevens ingegaan op de vraag of Nederland ook na augustus 2010 in Afghanistan actief zou moeten blijven.

Rick van der Woud, beleidsadviseur bij Cordaid gaf een korte inleiding waarin hij aandacht besteedde aan de huidige situatie in Afghanistan in zijn geheel en de provincie Uruzgan in het bijzonder. De politieke situatie is na de afgelopen verkiezingen, waarin Abdullah Abdullah zich uiteindelijk als presidentskandidaat terugtrok, ongewijzigd fragiel. De Afghaanse bevolking heeft over het algemeen weinig vertrouwen in het centrale gezag van het veelvuldig van corruptie beschuldigde regime in Kaboel. Het toenemende aantal aanslagen tegen de internationale troepenmacht, het Afghaanse leger en politie en internationale organisaties, zorgt voor een overheersend gevoel van onveiligheid. Dit gevoel van onveiligheid wordt aangewakkerd door signalen die de vastberadenheid voor een langdurige en grootschalige aanwezigheid in Afghanistan van de internationale gemeenschap in twijfel trekken.

Hoewel de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan verslechtert, geldt deze trend niet voor de Afghaanse provincie Uruzgan, waar het overgrote deel van de Nederlandse troepen gestationeerd zijn. Volgens Van der Woud is dit te danken aan de Nederlandse werkwijze. In de Nederlandse aanpak – de zogenaamde 3D-benadering – staan defensie, diplomatie en ontwikkeling centraal. In combinatie met de Nederlandse werkwijze is de Nederlandse aanpak er tot op zekere hoogte in geslaagd het vertrouwen van de lokale bevolking te winnen en het gezag van de Taliban te ondermijnen.

Andrew Mann, Adviseur voor Economische en Politieke Zaken op de Amerikaanse Ambassade in Den Haag, sloot zich grotendeels aan bij de analyse van Van der Woud. De Amerikaanse diplomaat liet zich op diplomatieke wijze uit over het standpunt van de Verenigde Staten ten aanzien van het Nederlandse besluit om na augustus 2010 uit Uruzgan weg te gaan.

Kathleen Ferrier, Tweede Kamerlid van het CDA, benadrukte de meerwaarde van de Nederlandse benadering, die tevens tot uitdrukking komt in de positieve waardering voor de Nederlandse werkwijze op internationaal niveau. Het CDA-Kamerlid noemde de Nederlandse benadering in sterke bewoordingen een succes en toonde zich teleurgesteld met het huidige debat over de eventuele voortzetting van de Nederlandse missie in Afghanistan, dat volledig is gepolitiseerd. Ferrier stelde weggaan uit de provincie Uruzgan gelijk aan kapitaalvernietiging. Volgens Ferrier is het noodzakelijk om te kijken op welke wijze een duurzame veiligheidssituatie kan worden gerealiseerd waarin ontwikkelingsprojecten kunnen worden voortgezet en uitgebreid. Het Tweede Kamerlid van het CDA voegde hieraan toe dat een structurele verandering van de situatie in Afghanistan alleen kan worden gerealiseerd door ingrijpende bestuurlijke verandering.

Tijdens de vraag- en antwoordsessie werd ingegaan op de bestuurlijke uitdagingen waarmee zowel de internationale gemeenschap als de Afghaanse bevolking worden geconfronteerd. Ook werd kort stilgestaan bij de vrij recente omslag in de Verenigde Staten wat betreft het voeren van onderhandelingen met zogenaamd gematigde elementen van de Taliban.

Djörn Eversteijn